

**AZ EURÓPAI UNIÓ
TANÁCSA**

**Brüsszel, 2010. november 15. (23.11)
(OR. en)**

16156/10

LIMITE

**DROIPEN 130
MIGR 115
CODEC 1248**

FELJEGYZÉS

Küldi: az elnökség

Címzett: COREPER

Előző dok. sz.: 157575/10 DROIPEN 117 MIGR 110 CODEC 1142

Tárgy: Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az emberkereskedelem megelőzéséről, továbbá az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB kerethatározat hatályon kívül helyezéséről
– A szövegtervezet véglegesítése, első olvasatban történő megállapodás céljából

Further to the submission by the Commission of the above proposal in March 2010 and the general approach of the Council reached at the Council (JHA) on 4 June 2010, the LIBE/FEMM Committees of the European Parliament adopted draft amendments to this initiative during an orientation vote held on 2 September 2010.

Subsequently, the Presidency, acting on behalf of the Council, entered into negotiations with representatives of the European Parliament and of the Commission with a view to reaching an agreement on the text in first reading.

Three trilogues took place on 14 September, 5 October and 27 October respectively. Each trilogue was prepared at Council level by the Working Party on Substantive Criminal Law (DROIPEN) on the basis of a table submitted by the Presidency comparing the positions of the institutions and submitting compromise proposals.

A fourth trilogue took place on 11 November. The position of the Council was prepared by JHA Counsellors and discussed in Coreper on 3 November 2010.

The Presidency submits in Annex a consolidated version of the text. Parts which are underlined indicate the changes compared to the Council general approach of 4 June 2010. **Parts which are underlined and in bold** indicate recent changes brought to the text.

The text contained in Annex is submitted to Coreper as a package for a final compromise with the European Parliament, bearing in mind that the vote on this file in the LIBE/FEMM committee is scheduled for 29-30 November 2010.

The Presidency is of the opinion that an agreement in first reading is possible and should be based on two elements.

1. Maintaining the Council position on major issues of substantive criminal law

As discussed previously in Coreper, the European Parliament insisted strongly from the start on four issues which were of fundamental importance for it:

- **The level of penalties** (Article 4): the Parliament insists on levels of 6 and 12 years whereas the Council cannot accept levels above 5 and 10 years;
- **The extraterritorial jurisdiction** (Article 9): the European Parliament insists on establishing jurisdiction for offences committed by an habitual resident, whereas Coreper clearly indicated that such extension is not acceptable and that there is no margin of manoeuvre;
- **The criminalisation of the users of services of trafficking in human beings** (Article 15(4)) which is requested by the Parliament but which most delegations strongly oppose;
- **The Anti-Trafficking Coordinator.**

These issues were crucial because they are related to fundamental principles of criminal law or raised institutional issues. Discussions in Council demonstrated that the first three issues were the primary source of concerns of delegations with regard to negotiations with the Parliament, including for future instruments in this sector. Following the mandate given to it by the Council's bodies, the Presidency has therefore firmly maintained the position of the Council on these first three points which soon made the negotiation very difficult.

At the last trilogue which took place on 11 November 2010, the Parliament made it very clear that an agreement on this instrument without any flexibility from the Council on these issues seemed difficult to achieve. However, the Parliament remained open to trying to find an adequate balance in the context of a package.

2. Finding a compromise on the Anti-Trafficking Coordinator

In the Stockholm Programme, the European Council invited “*the Council to consider establishing an EU Anti-Trafficking Coordinator (ATC) and, if it so decides, to determine the modalities therefore in such a way that all competences of the Union can be used in the most optimal way in order to reach a well coordinated and consolidated EU policy against trafficking*”. The Commission has already opened a vacancy for a high level post with a five years mandate for an ATC in its DG Home Affairs. The selection procedure will end in a few weeks.

For the European Parliament, the initiative taken by the Commission is not enough to ensure that an ATC is established on a permanent basis. Consequently, the European Parliament insists on creating a legal basis for the ATC through a specific Article in this Directive. The Presidency's attempts to limit references to the ATC to the recitals were rejected.

It is very clear that the only way to reach an agreement on this Directive, in the short or long term, especially without having to change the Council position on the three issues mentioned above, will imply to move in the direction of the Parliament, to some extent, on this key issue of the ATC.

Both the Council and the Commission insisted on the fact that the Directive is directed to Member States and that it is therefore not an appropriate instrument to regulate issues relating to the ATC itself. The Presidency is of the opinion that this position must be maintained and should constitute a red line for the Council.

This being said, the Presidency is also of the opinion that this still leaves some room for manoeuvre for a compromise ensuring sufficient visibility for the ATC in the operative part of the instrument without making this Directive a legal basis for the ATC.

The Presidency suggests to insert an Article 16a which would be drafted along the following lines:

“Article 16a

Coordination of the EU approach on trafficking in human beings

In order to contribute to a coordinated and consolidated approach of the European Union against trafficking in human beings, Member States shall facilitate the tasks of the Anti-Trafficking Coordinator (ATC). In particular Member States shall transmit to the ATC relevant information, including information referred to in Article 16, in order to enable the ATC to report [every two years] [on a regular basis] on the progress made in the fight against trafficking in human beings.”

Other changes proposed by the Presidency following the last trilogue are highlighted in the Annex. The Presidency is of the opinion that these are of minor importance compared to the issues detailed above, but insists on the fact that they form part of the package.

The Presidency is of the opinion that the flexibility demonstrated by the European Parliament on the main substantive criminal law issues with a view to reaching a first reading agreement provides an opportunity that should be seized.

In the light of the above, Coreper is invited to accept the compromise package contained in the Annex.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

az emberkereskedelem megelőzéséről, továbbá az ellene folyó küzdelemről és az áldozatok védelméről, valamint a 2002/629/IB kerethatározat hatályon kívül helyezéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 82. cikke (2) bekezdésére és 83. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) Az emberkereskedelem gyakran szervezett bűnözés keretei közt elkövetett, súlyos bűncselekmény, amely súlyosan sérti az alapvető jogokat, és amelyet az Európai Unió Alapjogi Chartája kifejezetten tilt. (...) Az emberkereskedelem megelőzése és az ellene folyó küzdelem kiemelt fontosságú kérdés az EU és tagállamai számára.
- (1a) Ez az irányelv az emberkereskedelem elleni globális fellépés része, mely harmadik országok részvételével folytatott fellépést is tartalmaz, az „Intézkedésorientált dokumentum az emberkereskedelem elleni fellépés uniós külső dimenziójának megerősítéséről; az emberkereskedelem elleni globális uniós fellépés felé” című dokumentumban foglaltaknak megfelelően. Ezzel összefüggésben azokban az Unión kívüli országokban is folytatni kell a tevékenységet, ahonnan az áldozatok származnak, illetve ahol az áldozatokat továbbadják. E fellépések célja a tájékoztatás, továbbá a veszélyeztetettség csökkentése, az áldozatoknak biztosított támogatás és segítségnyújtás, az emberkereskedelem kiváltó okai elleni küzdelem és az országok támogatása az emberkereskedelem elleni megfelelő jogi szabályozás kialakításában.
- (1b) Az irányelv elismeri az emberkereskedelem nemektől függő (nemspecifikus) jellegét, továbbá azt, hogy a nők, illetve a férfiak kereskedelme leggyakrabban eltérő célokat szolgál. Ezért adott esetben a segítségnyújtást és támogatást szolgáló intézkedéseknek is nemspecifikusaknak kell lenniük. A kényszerítő és vonzó tényezők eltérhetnek az érintett szektoroktól függően: pl. a szexiparban való alkalmazást, vagy az építőiparban, a mezőgazdasági ágazatban, illetve háztartási szolgáltatásban történő kényszerszolgálatot szolgáló emberkereskedelem.
- (2) Az Európai Unió elkötelezett az emberkereskedelem megelőzése és az ellene folytatott küzdelem, valamint az emberkereskedelem áldozatainak jogainak védelme mellett. E célt szolgálta az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló, 2002. július 19-i 2002/629/IB tanácsi kerethatározat, valamint az emberkereskedelem elleni küzdelemre és annak megelőzésére vonatkozó legjobb gyakorlatokról, normákról és eljárásokról szóló európai uniós terv (2005/C 311/01) elfogadása. (...) Ezenfelül az Európai Tanács által elfogadott Stockholmi Program egyértelműen prioritásként kezeli az emberkereskedelem elleni küzdelmet. Egyéb intézkedéseket is mérlegelni kell, például az emberkereskedelem áldozatainak azonosítását szolgáló egységes uniós indikátorok kidolgozásának támogatását a legjobb gyakorlatoknak a releváns szereplők – különösen az állami és magán szociális szolgálatok – közötti cseréje révén.

- (2a) A tagállamok bűnüldöző hatóságainak folytatniuk kell az együttműködést az emberkereskedelem elleni küzdelem hatékonyságának fokozása érdekében. E tekintetben lényeges szerepet játszik a határokon átnyúló, szoros együttműködés – így az információk és a legjobb gyakorlatok cseréje –, valamint a tagállamok rendészeti, igazságügyi és pénzügyi hatóságai közötti folyamatos és nyitott párbeszéd. Az emberkereskedelem miatt indított nyomozások és büntetőeljárások összehangolását meg kell könnyíteni az Európával és az Eurojusttal folytatott megerősített együttműködés, közös nyomozócsoportok létrehozása, valamint a joghatóság gyakorlásával kapcsolatos, büntetőeljárások során felmerülő összeütközések megelőzéséről és rendezéséről szóló 2009/948/IB tanácsi kerethatározat végrehajtása révén.
- (2b) A tagállamoknak támogatniuk kell a civil társadalmi szervezeteket és szoros együttműködést kell folytatniuk e szervezetekkel – ideértve az ezen a téren tevékenykedő elismert és aktív, az emberkereskedés áldozataival foglalkozó nem kormányzati szervezeteket – különösen a szakpolitika kialakítását szolgáló kezdeményezésekre, a tájékoztató és figyelemfelkeltő kampányokra, a kutatási és oktatási programokra, a képzésekre, illetve az emberkereskedelem elleni intézkedések hatásának ellenőrzésére és értékelésére vonatkozóan.
- (3) Ez az irányelv integrált, holisztikus, az emberi jogokon alapuló megközelítést foglal magában az emberkereskedelem elleni küzdelem tekintetében, és végrehajtásakor figyelembe kell venni a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményektől érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló, 2004. április 29-i 2004/81/EK tanácsi irányelvet, valamint az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2009. június 18-i 2009/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet. Az irányelv fő célja a következetesebb megelőzés és bűnüldözés, valamint a sértettek jogainak védelme. Az irányelv ezenfelül az emberkereskedelem különböző formáira vonatkozóan kontextuális értelmezéseket tartalmaz, továbbá célja annak biztosítása, hogy minden formával szemben a lehető leghatékonyabb intézkedéssel lépjenek fel.
- (3a)** A gyermekek kiszolgáltatottabbak, és ezért nagyobb a veszélye annak, hogy az emberkereskedelem áldozataivá válnak. Az irányelv rendelkezéseinek alkalmazása során elsősorban a gyermek mindenek felett álló érdekét kell figyelembe venni, az Európai Unió Alapjogi Chartájával és az Egyesült Nemzeteknek a gyermek jogairól szóló egyezményével összhangban.

- (4) Az Egyesült Nemzeteknek a nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét kiegészítő, az emberkereskedelem, különösen a nőkkel és gyermekekkel való kereskedelem megelőzéséről, visszaszorításáról és büntetéséről szóló 2000. évi ENSZ-jegyzőkönyv és az Európa Tanácsnak az emberkereskedelem elleni fellépésről szóló 2005-ös egyezménye alapvető lépéseket jelentenek az emberkereskedelem elleni nemzetközi együttműködés fejlesztésének folyamatában. Meg kell jegyezni, hogy az Európa Tanács egyezménye tartalmaz egy értékelési mechanizmust, amelyben az Emberkereskedelem Elleni Küzdelem Szakértői Csoportja (GRETA) és a Részes Felek Bizottsága vesz részt. **(...) A párhuzamos munka elkerülése érdekében elő kell mozdítani az emberkereskedelem elleni fellépés tekintetében illetékes nemzetközi szervezetek közötti koordinációt.**
- (4a) **Az irányelv nem sérti a visszaküldés tilalmának elvét (non-refoulement), a menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-i egyezménnyel (a Genfi Egyezménnyel), valamint az Európai Unió Alapjogi Chartájának 4. cikkével és 19. cikke (2) bekezdésével összhangban.**
- (5) Az emberkereskedelem terén tapasztalt legújabb fejlemények kezelése céljából ez az irányelv tágabban értelmezi az emberkereskedelem fogalmát, mint a 2002/629/IB tanácsi kerethatározat, így az a kizsákmányolás egyéb formáit is magában foglalja. Ebben az irányelvben a kényszer hatására folytatott koldulást egyfajta kényszerszolgálatnak vagy kényszerszolgáltatásnak kell tekinteni, a kényszer- vagy kötelező munkáról szóló, 1930. június 29-i 29. sz. ILO-egyezményben meghatározottaknak megfelelően. Ezért a kolduláshoz kapcsolódó kizsákmányolás – **így az emberkereskedelem áldozatává vált rászoruló személyek koldulásra való alkalmazása (...)** – csak akkor tartozik bele az emberkereskedelem fogalommeghatározásába, ha a kényszerszolgálat vagy -szolgáltatás valamennyi feltétele fennáll. A vonatkozó ítélkezési gyakorlat alapján eseti alapon kell felmérni, hogy az érintett érvényes beleegyezését adta-e az efféle szolgáltató tevékenység végzéséhez. Mindazonáltal ha kiskorúról van szó, az esetleges beleegyezést sohasem lehet érvényesnek tekinteni. A „bűncselekményhez kapcsolódó kizsákmányolás” kifejezés azt jelenti, hogy egy adott személyt azáltal zsákmányolnak ki, hogy az illető – többek közt – zsebtolvajlást, áruházi tolvajlást, **kábítószerrel való kereskedést** és más hasonló, büntetendő és anyagi haszonnal járó tevékenységet követ el. A fogalommeghatározás kiterjed a szervek kivételének céljából történő emberkereskedelemre is, amely az emberi méltóság és a testi épség súlyos megsértését jelenti, **valamint más magatartásformákra is (...), például az illegális örökbefogadásra és a kényszerházasságra is, amennyiben ezek esetében az emberkereskedelem tényállási elemei fennállnak.**

- (6) Az ezen irányelvben foglalt szankciók mértéke tükrözi a tagállamoknak az emberkereskedelem terén tapasztalt fejlemények következtében erősödő aggályait. Az irányelv ezért a büntetések közelítésére alkalmazandó megközelítésről szóló, 2002. április 24–25-i tanácsi következtetéseket (a büntetőjogi szankciók 3. és 4. szintje) veszi alapul. Meghatározott körülmények között – például különösen kiszolgáltatott helyzetben lévő sértett sérelmére – történő elkövetés esetén szigorúbb szankciókat kell kiszabni. Ezen irányelv alkalmazásában különösen kiszolgáltatott helyzetben lévő személynek tekintendők legalább a gyermekek. A sértettek kiszolgáltatott helyzetének értékelésekor egyéb tényezőket is figyelembe lehet venni, például a nemet, a terhességet, az egészségi állapotot és a fogyatékosságot is. Különösen súlyos bűncselekmények esetén – például ha a sértett életét veszély fenyegette, vagy ha a bűncselekmény elkövetésekor súlyos erőszakot (pl. kínzást, kényszer hatására történő kábítószer-/gyógyszerfogyasztást, nemi erőszakot, illetve pszichés, fizikai, szexuális vagy egyéb típusú erőszak más súlyos formáit) alkalmaztak, vagy ha a bűncselekmény a sértettnek különösen súlyos sérelmet okozott – a súlyosságot különösen szigorú szankció kiszabásával kell tükrözni. Ebben az irányelvben az átadásra történő hivatkozás esetén azt az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározatnak megfelelően kell értelmezni. **Az ítélet végrehajtása során figyelembe kell venni az elkövetett bűncselekmény súlyosságát.**
- (6a) Az emberkereskedelem elleni küzdelemben teljes mértékben ki kell használni a bűncselekményből származó jövedelmek lefoglalására, illetve elkobzására vonatkozó hatályos jogi eszközöket, így az ENSZ nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményét és annak jegyzőkönyveit, az Európa Tanácsnak a pénzmosásról, a bűncselekményekből származó jövedelmek felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló 1990. évi egyezményét, a pénzmosásról, valamint a bűncselekményhez felhasznált eszközök és az abból származó jövedelmek azonosításáról, felkutatásáról, befagyasztásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló, 2001. június 26-i 2001/500/IB tanácsi kerethatározatot, valamint a bűncselekményből származó jövedelmek, vagyon és az elkövetéshez használt eszközök elkobzásáról szóló, 2005. február 24-i 2005/212/IB tanácsi kerethatározatot. **Elő kell mozdítani, hogy a lefoglalt és elkobzott eszközöket és az ebben az irányelvben említett bűncselekményekből származó, lefoglalt és elkobzott jövedelmeket a sértetteknek biztosított segítségnyújtásra és védelemre – ideértve a sértettek kártalanítását – továbbá az emberkereskedelem elleni küzdelemre irányuló határokon átnyúló uniós bűnüldözési tevékenységek támogatására használják fel.**

- (7) Az emberkereskedelem áldozatait – az egyes tagállamok jogrendszerének alapelveivel összhangban – mentesíteni kell a büntetőeljárás, illetve büntetés alól olyan bűncselekmények vonatkozásában, amelyek elkövetésére az emberkereskedelemnek való alávetettségük közvetlen következményeként kényszerültek, mint például a hamis okmányok felhasználása vagy a prostitúcióról és a bevándorlásról szóló jogszabályok szerinti bűncselekmények. E védelem célja, hogy védje a sértettek emberi jogait, megakadályozza további viktimizációjukat, és ösztönözze őket arra, hogy tanúként részt vegyenek az elkövetőkkel szembeni büntetőeljárásokban. Ez a védelem nem zárja ki büntetőeljárás indítását vagy büntetések kiszabását olyan cselekmény tekintetében, amelyet az érintett akaratlagosan követett el vagy amelyben akaratlagosan vett részt.
- (8) Az emberkereskedelem bűncselekményének ügyében folytatott nyomozás és büntetőeljárás eredményességének biztosítása érdekében ezek megindításának elviekben függetlennek kell lennie a sértett bejelentésétől vagy keresetétől. Amennyiben a bűncselekmény (...) jellege azt szükségessé teszi, a büntetőeljárás lefolytatását a sértett nagykorúvá válását követően még kellő ideig lehetővé kell tenni. A büntetőeljáráshoz szükséges időtartam hosszát a vonatkozó nemzeti jogszabályokkal összhangban kell meghatározni. Biztosítani kell, hogy a bűnüldöző szervek tagjai és az ügyészek megfelelő képzésben részesüljenek, a nemzetközi bűnüldözési és igazságügyi együttműködés javítása érdekében is. Az ilyen bűncselekmények kinyomozásáért és büntetőeljárás alá vonásáért felelős személyek számára lehetővé kell tenni a szervezett bűnözés vagy más súlyos bűncselekmények esetében alkalmazott nyomozati eszközök használatát, például beszélgetések lehallgatását, a leplezett megfigyelést – az elektronikus megfigyelést is ideértve –, a bankszámlák megfigyelését vagy más pénzügyi nyomozásokat.
- (9) Azon nemzetközi bűnözői csoportok hatékony üldözésének biztosítása érdekében, amelyek tevékenységének központja valamely tagállamban található, és amelyek harmadik országban folytatnak emberkereskedelmet, az emberkereskedelem bűncselekményére vonatkozóan joghatóságot kell megállapítani arra az esetre, ha az elkövető ezen tagállam állampolgára, és a bűncselekményt e tagállam területén kívül követték el. Hasonlóképpen, joghatóságot kell megállapítani arra az esetre is, ha az elkövető szokásos tartózkodási helye valamely tagállamban található, a sértett valamely tagállam állampolgára vagy szokásos tartózkodási helye valamely tagállamban található, vagy a bűncselekményt valamely tagállam területén székhellyel rendelkező jogi személy javára követték el, és a bűncselekményt e tagállam területén kívül követték el.

- (10) Míg a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményektől érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló, 2004. április 29-i 2004/81/EK tanácsi irányelv a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről rendelkezik, és az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról szóló, 2004. április 29-i 2004/38/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogát – beleértve a kiutasítással szembeni védelmet – szabályozza, ez az irányelv különleges védelmi intézkedéseket vezet be az emberkereskedelem minden áldozatára vonatkozóan. Következésképpen ez az irányelv nem foglalkozik az emberkereskedelem áldozatainak a tagállamok területén való tartózkodásának feltételeivel.
- (11) Az emberkereskedelem áldozatai számára lehetővé kell tenni, hogy eredményesen érvényesítsék jogaikat. Ezért segítséget és támogatást kell nyújtani a sértetteknek a büntetőeljárást megelőzően, annak folyamán és azt követően megfelelő ideig. A tagállamoknak rendelkezésre kell bocsátaniuk a sértettek részére biztosított segítségnyújtás és védelem nyújtására szolgáló forrásokat. A segítségnyújtásnak és támogatásnak ki kell terjednie legalább a sértettek felépüléséhez és az emberkereskedők fogságából való kiszabadulásukhoz minimálisan szükséges intézkedésekre. Az ilyen intézkedések gyakorlati végrehajtásakor – a nemzeti eljárásoknak megfelelően elvégzett egyedi értékelések alapján – figyelembe kell venni az érintett személyek körülményeit, kulturális háttérét és szükségleteit. Az érintett személy számára segítséget és támogatást kell nyújtani, amint alapos indokkal feltételezhető, hogy emberkereskedelem áldozata, tekintet nélkül arra, hogy hajlandó-e tanúként fellépni. Amennyiben a sértett nem jogszerűen tartózkodik az adott tagállamban, legalább a gondolkodási idő alatt feltételek nélküli segítségnyújtásban és támogatásban kell részesíteni. Ha az azonosítási eljárás lezárultát vagy a gondolkodási idő leteltét követően azt állapítják meg, hogy az érintett nem jogosult tartózkodási engedélyre, vagy nem rendelkezik egyéb módon jogszerű tartózkodási hellyel az adott országban, vagy ha az áldozatok elhagyták a tagállam területét, az érintett tagállam nem köteles számára további segítséget és támogatást nyújtani ezen irányelv alapján. Szükség esetén a büntetőeljárásokat követően megfelelő ideig továbbra is segítséget és támogatást kell nyújtani, például ha a bűncselekmény súlyos fizikai vagy pszichológiai következményei miatt a sértett még egészségügyi ellátásban részesül, vagy ha a sértett biztonsága a büntetőeljárás során tett kijelentései miatt veszélyben van.

- (12) A büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB tanácsi kerethatározat számos jogot biztosít a sértettek számára a büntetőeljárások folyamán, beleértve a védelemhez és kártérítéshez való jogot is. Ezenkívül az emberkereskedelem áldozatai számára haladéktalanul biztosítani kell, hogy jogi tanácsadást, valamint az adott igazságszolgáltatási rendszerben a sértett szerepével összhangban jogi képviselőt vehessenek igénybe, többek között kártérítés igénylése céljából is. Az illetékes hatóságok ilyen jellegű jogi segítséget az állam által adandó kártérítés igénylése esetén is nyújthatnak. A jogi tanácsadás célja annak lehetővé tétele, hogy a sértettek információkhoz jussanak, és tanácsot kapjanak az előttük nyitva álló különféle lehetőségekkel kapcsolatban. A jogi tanácsadást megfelelő jogi képzésben részt vett személynek, azonban nem feltétlenül ügyvédnek kell nyújtania. A jogi tanácsadásnak és az adott igazságszolgáltatási rendszerben a sértett szerepével összhangban lévő jogi képviselőnek – a tagállamok belső eljárásainak megfelelő módon – ingyenesnek kell lennie legalább azon esetekben, amikor a sértett nem rendelkezik elegendő anyagi fedezettel. Mivel a kiskorú sértettek esetében különösen valószínű, hogy nem rendelkeznek ilyen fedezettel, a részükre biztosított jogi tanácsadásnak és képviselőnek a gyakorlatban (...) díjmentesnek kell lennie. Ezenkívül a nemzeti eljárásoknak megfelelően elvégzett egyedi kockázatértékelés alapján védeni kell a sértetteket a megtorlástól, a megfélemlítéstől és annak kockázatától, hogy ismét az emberkereskedelem áldozataivá váljanak.
- (13) A büntetőeljárások során meg kell védeni a másodlagos viktimizációtól vagy a további megrázkódtatásoktól az emberkereskedelem áldozatait, akik az emberkereskedelemmel gyakran együtt járó visszaéléseket és megalázó bánásmódot – például szexuális kizsákmányolást, nemi erőszakot, a rabszolgatartáshoz hasonló gyakorlatokat vagy a szervek kivételét – is elszenvedték. El kell kerülni a kihallgatás fölösleges ismétlését a nyomozati és a büntetőeljárás, valamint a tárgyalás során, például adott esetben azzal, hogy az eljárás során a lehető leghamarabb elkészítik a kihallgatások videofelvételét. Ezért az emberkereskedelem áldozatait a bűnügyi nyomozás és a büntetőeljárás során az egyéni szükségleteiknek megfelelő bánásmódban kell részesíteni. A szükségletek egyedi értékelése során figyelembe kell venni az olyan körülményeket, mint az életkor, a terhesség, az egészségi állapot, a fogyatékosság és egyéb személyes körülmények, valamint a sértett által elszenvedett bűncselekmények fizikai és pszichológiai következményei. Az egyedi elbánás alkalmazásának szükségességéről és módjáról a nemzeti jogszabályokban meghatározott indokokkal, az igazságszolgáltatási mérlegelési jogkör szabályaival, a gyakorlattal és az iránymutatásokkal összhangban, egyedi alapon kell dönteni.

(13a) A sértetteknek biztosított segítséget és támogatást a sértettek beleegyezésével és megfelelő tájékoztatás után kell nyújtani, ezért őket tájékoztatni kell ezen intézkedések fontos elemeiről, és az intézkedéseket nem lehet rájuk kényszeríteni. Ha a sértett elutasítja a segítségnyújtási vagy támogatási intézkedéseket, az nem vonhatja maga után az érintett tagállam illetékes hatóságának kötelezettségét a tekintetben, hogy a sértettnek alternatív intézkedéseket biztosítson.

(14) Az emberkereskedelem valamennyi áldozatára vonatkozó intézkedések mellett a tagállamoknak biztosítaniuk kell azt, hogy a kiskorú sértettek tekintetében különleges segítségnyújtási, támogatási és védelmi intézkedések álljanak rendelkezésre. Ezeket az intézkedéseket a gyermekek érdekében és a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezménnyel összhangban kell meghatározni. Amennyiben az emberkereskedelem áldozatának az életkora bizonytalan, és okkal feltételezhető, hogy még nem töltötte be 18. életévét, akkor az érintettet kiskorúnak kell vélelmezni annak érdekében, hogy haladéktalanul segítségben, támogatásban és védelemben részesülhessen. A kiskorú sértettek részére biztosított segítségnyújtási és támogatási intézkedések keretében a hangsúlyt az áldozatok fizikai és pszicho-szociális felépülésére kell helyezni, valamint arra, hogy tartós megoldást találjanak a szóban forgó személy számára. Az oktatásban való részvétel segítené a gyermekek újbóli beilleszkedését a társadalomba. Tekintettel arra, hogy az emberkereskedelem kiskorú áldozatai különösen kiszolgáltatottak, további védelmi intézkedéseket kell biztosítani a bűnügyi nyomozások és a büntetőeljárások részét képező kihallgatások során történő védelmük érdekében.

(14a) Különös figyelmet kell fordítani az emberkereskedelem kísérő nélküli kiskorú áldozataira, mivel kifejezetten veszélyeztetett helyzetük okán speciális segítségre és támogatásra szorúlnak. A tagállamoknak az emberkereskedelem kísérő nélküli kiskorú áldozatának azonosításától a tartós megoldás megtalálásáig a kiskorúak szükségleteinek megfelelő befogadási intézkedéseket kell alkalmazniuk, és garantálniuk kell a vonatkozó eljárási biztosítékok alkalmazását. Meg kell tenni az annak biztosításához szükséges lépéseket, hogy adott esetben gyámot, illetve képviselőt jelöljenek ki a kiskorú mellé azért, hogy érvédeleméről gondoskodjon. Az emberkereskedelem kísérő nélküli kiskorú áldozatainak jövőjére vonatkozó döntést a lehető leghamarabb kell meghozni annak érdekében, hogy a gyermek érdekeinek mint elsődleges szempontnak az egyedi értékelése alapján tartós megoldást találhassanak. Tartós megoldást jelenthet a származási vagy visszafogadó országba való visszatérés és visszailleszkedés, a befogadó társadalomba való integráció, illetve nemzetközi vagy egyéb státusz megadása, a tagállamok nemzeti jogának megfelelően.

(14b) Amennyiben ezzel az irányelvvel összhangban gyámot, illetve képviselőt kell kijelölni a kiskorú mellé, e szerepeket elláthatja ugyanaz a személy vagy jogi személy, intézmény vagy hatóság.

- (15) A tagállamoknak ki kell alakítaniuk és/vagy meg kell erősíteniük az emberkereskedelem megelőzésére irányuló szakpolitikáikat, beleértve olyan intézkedéseket is, amelyek a kizsákmányolás bármely formája iránti kereslet visszaszorítására, és a kutatás, a tájékoztatás, a felvilágosítás és az oktatás révén az emberkereskedelem áldozatává válás kockázatának csökkentésére irányulnak. Az ilyen kezdeményezésekben a tagállamoknak érvényre kell juttatniuk a nemi dimenziót, és a gyermekek jogainak tiszteletben tartásán alapuló megközelítést kell alkalmazniuk. A sértettekkel és a potenciális sértettekkel várhatóan kapcsolatba kerülő hivatalos személyeket megfelelő képzésben kell részesíteni annak érdekében, hogy képesek legyenek felismerni és megfelelő bánásmódban részesíteni az ilyen áldozatokat. A képzésre vonatkozó kötelezettséget (...) elő kell mozdítani az alábbi eltérő kategóriákba tartozó személyek esetében, amennyiben várhatóan kapcsolatba kerülnek a sértettekkel: rendőrök, határőrök, bevándorlási tisztviselők, ügyészek, ügyvédek, az igazságszolgáltatásban dolgozók és bírósági tisztviselők, munkaügyi felügyelők, szociális gondozók, gyermekgondozók és egészségügyi dolgozók, konzuli személyzet. A képzési kötelezettség ugyanakkor a helyi körülményektől függően állami tisztviselők olyan más csoportjaira is vonatkozhat, akik munkájuk során várhatóan kapcsolatba léphetnek az emberkereskedelem áldozataival.
- (16) Az illegálisan tartózkodó harmadik országbeli állampolgárokat foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókra és intézkedésekre vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2009. június 18-i 2009/52/EK irányelv szankciókat állapít meg a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató olyan munkáltatókkal szemben, akik ellen ugyan nem emeltek vádat, illetve nem hoztak ítéletet emberkereskedelem miatt, viszont úgy veszik igénybe valamely személy munkáját vagy szolgáltatásait, hogy tudomásuk van arról, hogy az illető emberkereskedelem áldozata. Továbbá a tagállamoknak mérlegelniük kell annak lehetőségét, hogy szankciókat alkalmazzanak azon személyekkel szemben, akik emberkereskedelem áldozatának valamilyen szolgáltatását veszik igénybe, miközben tudomásuk van arról, hogy az illető emberkereskedelem áldozata. E további büntethetővé tétel kiterjedhet harmadik országok jogszerűen tartózkodó állampolgárainak és uniós országok állampolgárainak munkáltatóira, valamint emberkereskedelem áldozatától szexuális szolgáltatásokat vásárló személyekre, állampolgárságuktól függetlenül.

(17) A tagállamoknak – az általuk belső szervezetük alapján megfelelőnek tartott módon – alapstruktúrával és meghatározott feladatokkal rendelkező nemzeti nyomon követési rendszereket – nemzeti előadókat vagy ezzel egyenértékű mechanizmusokat – kell létrehozniuk az emberkereskedelem tendenciáinak vizsgálatára, statisztikai adatok gyűjtésére, az emberkereskedelem elleni intézkedések eredményeinek mérésére, valamint az érintett nemzeti hatóságok számára történő rendszeres jelentéstétel céljából. A nemzeti előadók vagy azzal egyenértékű mechanizmusok a Tanács 2009. június 4-i következtetése által létrehozott informális uniós hálózat formájában már megvalósultak. Az emberkereskedelem elleni koordinátor részt vehetne a hálózat munkájában, mely az Unió és a tagállamok számára objektív, megbízható, összehasonlítható és naprakész stratégiai információkkal szolgál az emberkereskedelemmel kapcsolatban, továbbá tapasztalatok és legjobb gyakorlatok cseréjének fórumaként funkcionál az emberkereskedelem uniós szintű megelőzése, továbbá az ellene folyó küzdelem terén. Az Európai Parlament számára biztosítani kell a nemzeti előadók vagy azzal egyenértékű mechanizmusok közös tevékenységeiben való részvétel jogát.

(17a) Az emberkereskedelem elleni fellépések eredményeinek értékeléséhez az EU-nak folytatnia kell módszertanainak és adatgyűjtési módszereinek kidolgozását annak érdekében, hogy összehasonlítható statisztikai adatok álljanak rendelkezésére.

(17b) Az emberkereskedelem elleni olyan, konszolidált uniós megközelítés kidolgozása érdekében, melynek célja az EU és a tagállamok által az emberkereskedelem megelőzése és az ellene folytatott küzdelem érdekében tett vállalások és végzett munka további erősítése, illetve további fokozása, a tagállamoknak segíteniük kell az EU emberkereskedelem elleni koordinátorát munkája során, mely kiterjedhet például az uniós intézmények és az uniós ügynökségek, illetve a tagállamok és a nemzetközi szereplők közötti koordináció és koherencia javítására, az emberkereskedelem elleni küzdelemmel kapcsolatos meglévő vagy új szakpolitikák kidolgozásához való hozzájárulásra, továbbá az uniós intézmények felé történő jelentéstételre.

(18) A jogalkotás minőségének javításáról szóló intézményközi megállapodás 34. pontjával összhangban a Tanácsnak ösztönöznie kell a tagállamokat arra, hogy – a maguk számára, illetve az Unió érdekében – készítsenek táblázatokat, amelyekben a lehető legpontosabban bemutatják az ezen irányelv és az átültető intézkedések közötti megfelelést, és hogy e táblázatokat tegyék közzé.

- (19) Mivel ezen irányelv célját, nevezetesen az emberkereskedelem elleni küzdelmet a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, és ezért – léptékét és hatásait tekintve – az az Európai Unió szintjén jobban megvalósítható, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 3. és 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az utóbbi cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket.
- (20) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat és a többek között az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert elveket, nevezetesen az emberi méltóságot, a rabszolgaság, kényszermunka és emberkereskedelem tilalmát, a kínzás és az embertelen vagy megalázó bánásmód és büntetés tilalmát, a gyermekek jogait, a szabadsághoz és biztonsághoz való jogot, a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságát, a személyes adatok védelmét, a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot, valamint a törvényességelvét és a bűncselekmény és büntetés arányosságának elvét. Ez az irányelv ezen jogok és elvek maradéktalan tiszteletben tartását kívánja biztosítani, ezért ennek megfelelően kell végrehajtani.
- (21)¹ Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkének megfelelően az Írország bejelentette, hogy részt kíván venni az irányelv elfogadásában és alkalmazásában.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében – továbbá a szóban forgó jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül – az Egyesült Királyság nem vesz részt az irányelv elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

¹ A (21) preambulumbekzdés IE, UK és DK helyzetét tükrözi.

Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt az irányelv elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ezen irányelv célja, hogy az emberkereskedelem esetében szabályozási minimumokat állapítson meg a bűncselekményi tényállások és a büntetési tételek meghatározására vonatkozóan. Célja továbbá, hogy – a nemekkel kapcsolatos szempontok figyelembevételével – a bűncselekmény megelőzését és a sértettek védelmének erősítését szolgáló közös rendelkezéseket vezessen be.

2. cikk

Az emberkereskedelemmel kapcsolatos bűncselekmények

- (1) A tagállamok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy biztosítsák az alábbi szándékos cselekmények büntethetőségét:
személyek toborzása, szállítása, elhurcolása, rejtegetése vagy átvétele – az adott személy feletti ellenőrzés cseréjét vagy átadását is ideértve – fenyegetéssel, erőszakkal vagy egyéb kényszer alkalmazásával, emberrablással, csalással, megtévesztéssel, hatalommal vagy a kiszolgáltatott helyzettel való visszaélés révén, illetve anyagi ellenszolgáltatás vagy előnyök adásával vagy elfogadásával annak érdekében, hogy kizsákmányolás céljából elnyerjék a másik személy felett ellenőrzéssel bíró személy beleegyezését.
- (2) Kiszolgáltatott helyzet akkor jön létre, ha az adott személy, tényleges vagy elfogadható választási lehetőség hiányában, kénytelen alávetni magát az adott visszaélésnek.
- (3) A kizsákmányolás magában foglalja legalább a prostitúció révén történő kizsákmányolást vagy a szexuális kizsákmányolás más formáit, a kényszermunkát vagy -szolgáltatásokat – a koldulást is ideértve –, a rabszolgatartást vagy a rabszolgatartáshoz hasonló gyakorlatot, a szolgaságot, a bűncselekmény révén történő kizsákmányolást és szervek kivételét.
- (4) Az emberkereskedelem áldozatának a tervezett vagy tényleges kizsákmányoláshoz adott beleegyezése nem releváns, ha az (1) bekezdésben szereplő eszközök bármelyikét alkalmazták.

- (5) Ha az (1) bekezdésben említett magatartás kiskorúra irányul, büntetendő emberkereskedelemnek minősül akkor is, ha nem jár az (1) bekezdésben szereplő eszközök alkalmazásával.
- (6) Ezen irányelv alkalmazásában „kiskorú”: minden 18. életévét be nem töltött személy.

3. cikk

Felbujtás, bűnsegély és kísérlet

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. cikkben említett bűncselekményekre való felbujtás, az azok elkövetéséhez nyújtott bűnsegély, vagy azok elkövetésének kísérlete büntetendő legyen.

4. cikk

Szankciók

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. cikkben említett bűncselekmények maximális büntetési tétele legalább öt év szabadságvesztés legyen.
- (2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. cikkben említett bűncselekmények maximális büntetési tétele legalább tíz év szabadságvesztés legyen, ha az alábbi körülmények legalább egyike teljesül:
- a) a bűncselekményt különösen kiszolgáltatott személy sérelmére követték el, ami ezen irányelv összefüggésében legalább a kiskorú sértetteket magában foglalja;
 - b) a bűncselekményt a 2008/841/IB kerethatározat értelmében vett bünszervezet keretében követték el;
 - c) a bűncselekmény szándékosan vagy súlyos gondatlanságból veszélyeztette a sértett életét;
 - d) a bűncselekmények során súlyos erőszakot alkalmaztak vagy különösen súlyos sérelmet okoztak a sértettnek.

- (3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy súlyosbító körülménynek minősüljön az, ha a bűncselekményt köztisztviselő követte el feladatának végrehajtása során.
- (4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 3. cikkben említett bűncselekmények hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyenek büntethetők, melyek átadáshoz is vezethetnek.

5. cikk

Jogi személyek felelőssége

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a jogi személyek felelősségre vonhatók legyenek a 2. és 3. cikkben említett bármely bűncselekményért, amelyet akár egyénileg, akár a jogi személy valamely szervének tagjaként eljárva olyan személy követett el a jogi személy javára, aki a jogi személyen belül vezető tisztséget tölt be, amely a következők egyikén alapul:
- a) a jogi személy képviselőjére való jogosultság; vagy
 - b) a jogi személy nevében történő döntéshozatalra irányuló jogosultság; vagy
 - c) a jogi személyen belüli ellenőrzés gyakorlásának jogköre.
- (2) A tagállamok biztosítják továbbá, hogy a jogi személy felelősségre vonható legyen, ha az (1) bekezdésben említett valamely személy általi felügyelet vagy ellenőrzés hiánya tette lehetővé, hogy a neki alárendelt személy az érintett jogi személy javára elkövesse a 2. és 3. cikkben említett valamely bűncselekményt.
- (3) A jogi személynek az (1) és (2) bekezdésben meghatározott felelőssége nem zárja ki az azon természetes személyek elleni büntetőeljárást, akik a 2. és 3. cikkben említett bűncselekmények valamelyikét tettesként, felbujtóként vagy bűnsegédként követik el.
- (4) Ezen irányelv alkalmazásában „jogi személy” az alkalmazandó jog szerint jogi személyiséggel rendelkező bármely jogalany, kivéve az államot vagy az államhatalmat gyakorló egyéb közjogi intézményt és a nemzetközi közjogi szervezeteket.

6. cikk

Jogi személyekkel szemben alkalmazható szankciók

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az 5. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében felelősségre vont jogi személy hatékony, arányos és visszatartó erejű szankciókkal legyen büntethető, beleértve a büntetőjogi vagy nem büntetőjogi pénzbüntetéseket, valamint más szankciókat, például:
- a) az állami kedvezményekből és támogatásokból való kizárás;
 - b) az üzleti tevékenységek gyakorlásától való ideiglenes vagy végleges eltiltás;
 - c) bírósági felügyelet alá helyezés;
 - d) bíróság által elrendelt felszámolás;
 - e) a bűncselekmény elkövetésére használt létesítmények ideiglenes vagy végleges bezárása.

6a. cikk

Lefoglalás és elkobzás

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy illetékes hatóságaik jogosultak legyenek az ezen irányelvben említett bűncselekmények elkövetéséhez használt eszközök és az ilyen bűncselekményekből származó jövedelmek lefoglalására és elkobzására.

7. cikk

A sértettel szembeni büntetőeljárás vagy szankciók alkalmazásának mellőzése

A tagállamok – saját jogrendszerük alapelveivel összhangban – meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy illetékes nemzeti hatóságaik az emberkereskedelem áldozatait mentesíthessék a büntetőeljárás, illetve a szankciók kiszabása alól olyan bűncselekményekben való részvételük miatt, amelyre annak közvetlen következményeként kényszerültek, hogy a 2. cikkben felsorolt cselekmények valamelyikét elkövették velük szemben.

8. cikk

Nyomozás és büntetőeljárás

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a 2. és 3. cikkben említett bűncselekmények ügyében folytatott nyomozásra és büntetőeljárásra a sértett bejelentésétől vagy keresetétől függetlenül sor kerüljön, továbbá hogy az eljárás abban az esetben is folytatódhasson, ha a sértett visszavonta vallomását.
- (2) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy – amennyiben a cselekmény (...) jellege ezt indokoltá teszi – a 2. és 3. cikkben említett valamely bűncselekményhez kapcsolódó büntetőeljárást a sértett nagykorúvá válását követően még kellő ideig lefolytathassák.
- (3) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. és 3. cikkben említett bűncselekmények ügyében folytatott nyomozásért vagy büntetőeljárásért felelős személyek, egységek vagy szolgálatok megfelelő képzésben részesüljenek.
- (4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a szervezett bűnözés vagy egyéb súlyos bűncselekmények eseteiben alkalmazottakhoz hasonló hatékony nyomozási eszközök álljanak a 2. és 3. cikkben említett bűncselekmények ügyében folytatott nyomozásért vagy büntetőeljárásért felelős személyek, egységek vagy szolgálatok rendelkezésére.

9. cikk

Joghatóság

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. és 3. cikkben említett bűncselekményekre vonatkozóan megállapítsák joghatóságukat, amennyiben:
 - a) a bűncselekményt részben vagy egészben az adott tagállam területén követték el; vagy
 - b) az elkövető az adott tagállam állampolgára.
- (2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot, ha úgy döntenek, hogy a 2. és 3. cikkben említett, a területükön kívül elkövetett bűncselekményekre vonatkozóan további joghatóságot állapítanak meg, például amennyiben:

- a) a bűncselekményt az adott tagállam állampolgára vagy olyan személy sérelmére követték el, akinek a szokásos tartózkodási helye az adott tagállam területén van; vagy
 - b) a bűncselekményt a tagállam területén székhellyel rendelkező jogi személy javára követték el; vagy vagy
 - c) az elkövető szokásos tartózkodási helye az adott tagállam területén van.
- (3) A 2. és 3. cikkben említett, az érintett tagállam területén kívül elkövetett bűncselekmények ügyében folytatott büntetőeljárás esetében az (1) bekezdés b) pontjában említett esetben minden tagállam meghozza, a (2) bekezdésben említett esetekben pedig meghozhatja a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy joghatósága ne legyen alárendelve a következő feltételeknek:
- a) a cselekmények az elkövetésük helyén bűncselekménynek minősülnek, vagy
 - b) büntetőeljárás megindítására kizárólag a sértettnek a bűncselekmény elkövetésének helyén tett bejelentése után vagy a bűncselekmény elkövetésének helye szerinti államtól érkezett feljelentést követően kerülhet sor.

10. cikk

Az emberkereskedelem áldozatainak nyújtott segítség és támogatás

- (1) A tagállamok hozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a sértetteknek segítséget és támogatást nyújtsanak a büntetőeljárást megelőzően, annak folyamán és azt követően megfelelő ideig annak érdekében, hogy lehetővé tegyék számukra a büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló, 2001. március 15-i 2001/220/IB kerethatározatban, továbbá ebben az irányelvben meghatározott jogaik gyakorlását.
- (2) A tagállamok hozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy egy adott személy segítségben és támogatásban részesüljön attól fogva, hogy az illetékes hatóságok feltételezik, hogy az illető sérelmére esetleg elkövették a 2. és 3. cikkben említett valamely bűncselekményt.

- (3) A harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményektől érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről szóló 2004/81/EK irányelv, illetve a hasonló nemzeti szabályok sérelme nélkül a tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a sértettnek nyújtott segítséget és támogatást ne lehessen függővé tenni attól, hogy a sértett együttműködik-e a nyomozás, a büntetőeljárás, valamint a tárgyalás során.
- (4) A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az érintett segítségnyújtó szervezetekkel együttműködve megfelelő mechanizmusokat hozzanak létre a sértettek korai azonosítása, segítése és támogatása érdekében.
- (5) Az (1) és (2) bekezdésben említett segítségnyújtási és támogatási intézkedéseket a sértettek beleegyezésével és megfelelő tájékoztatás után kell nyújtani, és azoknak ki kell terjedniük legalább a sértett megélhetését biztosító életszínvonal lehetővé tételére olyan intézkedéseken keresztül, mint a megfelelő és biztonságos elhelyezés és az anyagi támogatás, a szükséges orvosi ellátás – beleértve a pszichológiai segítségnyújtást is –, a tanácsadás és tájékoztatás, valamint szükség esetén a fordítói és tolmácsolási szolgáltatások.
- (6) Az (5) bekezdésben említett tájékoztatásnak ki kell terjednie adott esetben a 2004/81/EK irányelv¹ szerinti gondolkodási időre, valamint a nemzetközi védelemnek a 2004/83/EK tanácsi irányelv² és a 2005/85/EK tanácsi irányelv³, illetve nemzetközi eszközök vagy egyéb hasonló nemzeti szabályok szerinti lehetőségére.
- (7) A tagállamoknak figyelmet kell fordítaniuk a különleges szükségletekkel rendelkező sértettekre, így különösen a terhes nőkre, az egészségi állapotuk miatt különleges szükségletekkel rendelkező személyekre, a fogyatékkal élőkre, a mentális vagy pszichés rendellenességekkel rendelkezőkre, illetve a súlyos pszichés, fizikai vagy szexuális erőszakot szenvedett személyekre.

¹ A Tanács 2004/81/EK a harmadik országok emberkereskedelem áldozatává vált vagy az illegális bevándorlás megkönnyítésére irányuló cselekményektől érintett, a hatáskörrel rendelkező hatóságokkal együttműködő állampolgárai részére kiállított tartózkodási engedélyről.

² A Tanács 2004/83/EK irányelve (2004. április 29.) a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként vagy a más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e státuszok tartalmára vonatkozó minimumszabályokról.

³ A Tanács 2005/85/EK irányelve (2005. december 1.) a menekültstátusz megadására és visszavonására vonatkozó tagállami eljárások minimumszabályairól.

11. cikk

Az emberkereskedelem áldozatainak védelme a nyomozás és a büntetőeljárás során

- (1) Az ebben a cikkben említett védelmi intézkedések kiegészítik a 2001/220/IB kerethatározatban megállapított jogokat.
- (2) A tagállamok biztosítják, hogy az emberkereskedelem áldozatai haladéktalanul jogi tanácsadást, valamint az adott igazságszolgáltatási rendszerben a sértett szerepével összhangban jogi képviselőt vehessenek igénybe, többek között kártérítés igénylése céljából is. A jogi tanácsadást és képviselőt ingyenessé kell tenni azokban az esetekben, amikor a sértett nem rendelkezik elegendő anyagi fedezettel. (...)
- (3) A tagállamok biztosítják, hogy az emberkereskedelem áldozatai egyedi kockázatértékelés alapján megfelelő védelemben részesüljenek, többek között – szükség esetén, valamint a nemzeti jogszabályokban vagy eljárásokban meghatározott indokok alapján – részt vehessenek tanúvédelmi programokban (...) vagy más hasonló intézkedésekben.
- (4) A védekezéshez való jog sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a sértett személyes körülményeinek az illetékes hatóságok általi egyedi vizsgálata alapján az emberkereskedelem áldozatai különleges bánásmódban részesüljenek annak érdekében, hogy megakadályozzák másodlagos viktimizációjukat, mégpedig – lehetőség szerint, valamint a nemzeti jogszabályokban meghatározott indokok és az igazságszolgáltatási mérlegelés, gyakorlat és iránymutatás alapján – az alábbiak elkerülése révén:
 - a) a nyomozás, a büntetőeljárás, valamint a tárgyalás során a kihallgatás szükségtelen ismétlése;
 - b) a tanúvallomás – például a kihallgatás és a szembesítés – során a sértettek és az elkövetők közötti vizuális kapcsolat, megfelelő módszerek alkalmazásával, beleértve a megfelelő kommunikációs technológiák alkalmazását;
 - c) a nyilvános bírósági tárgyaláson való tanúskodás;
 - d) a magánéletre vonatkozó szükségtelen kérdések.

12. cikk

Az emberkereskedelem kiskorú áldozataira irányuló segítségnyújtási, támogatási és védelmi intézkedésekre vonatkozó általános rendelkezések

- (1) Az emberkereskedelem kiskorú áldozatait segítségnyújtásban, támogatásban és védelemben kell részesíteni (...). Ezen irányelv rendelkezéseinek alkalmazása során elsődleges szempontként kell figyelembe venni az érintett kiskorú érdekeit.
2. A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben az emberkereskedelem áldozatának az életkora bizonytalan, és okkal feltételezhető, hogy az említett személy kiskorú, akkor vélelmezzék a kiskorúságát annak érdekében, hogy a 13. és 14. cikkel összhangban haladéktalanul segítségnyújtásban, támogatásban és védelemben részesülhessen.

13. cikk

A kiskorú sértetteknek nyújtott segítség és támogatás

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az emberkereskedelem kiskorú áldozatainak segítésére és támogatására, fizikai és pszichoszociális gyógyulásuk érdekében hozott konkrét rövid és hosszú távú intézkedéseket az egyes kiskorú sértettek sajátos körülményeinek egyedi értékelését követően, a gyermek véleményének, szükségleteinek és aggodalmainak kellő figyelembevételével hajtsák végre, tartós megoldást biztosítva ezáltal a kiskorú sértett számára. A tagállamok saját joguknak megfelelően ésszerű időn belül biztosítják az oktatáshoz való hozzáférést azon kiskorú sértetteknek, illetve azon sértettek gyermekeinek, akik ezen irányelv 10. cikkével összhangban segítségnyújtásban és támogatásban részesülnek.
- (1a) A tagállamoknak a sértett azonosítását követően haladéktalanul gyámot, illetve képviselőt kell kijelölniük az emberkereskedelem kiskorú áldozatai mellé abban az esetben, ha a nemzeti jogszabályok szerint a szülői felügyeletet gyakorlók a közöttük és a kiskorú sértett között fennálló érdekellentét miatt nem védhetik a kiskorú sértett érdekeit és/vagy nem képviselhetik a kiskorú sértettet.

- (2) A tagállamok – adott esetben és lehetőség szerint – intézkednek arról, hogy az emberkereskedelem kiskorú áldozatának családja segítséget és támogatást kapjon, amennyiben a család a tagállam területén tartózkodik. Különösen, a tagállamok – adott esetben és lehetőség szerint – alkalmazzák a 2001/220/IB tanácsi kerethatározat 4. cikkét az érintett családra.
- (3) Ez a cikk a 10. cikk mellett alkalmazandó.

14. cikk

Az emberkereskedelem kiskorú áldozatainak védelme a nyomozás és a büntetőeljárás során

- (1) A tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a nyomozás és a büntetőeljárás során az érintett hatóságok – az adott igazságszolgáltatási rendszerben a sértett szerepével összhangban – képviselőt jelöljenek ki az emberkereskedelem kiskorú áldozata számára, amennyiben a nemzeti jogszabályok szerint a szülői felügyeletet gyakorlók a közöttük és a kiskorú sértett között fennálló érdekellentét miatt nem képviselhetik a kiskorú sértettet.
- (1a) A tagállamok biztosítják, hogy a kiskorú sértettek – az adott igazságszolgáltatási rendszerben a sértett szerepével összhangban – haladéktalanul ingyenes jogi tanácsadást és ingyenes jogi képviselőt vehessenek igénybe, többek között kártérítés igénylése céljából is, kivéve ha elegendő anyagi fedezettel rendelkeznek.
- (2) A védekezéshez való jog sérelme nélkül, a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. és 3. cikkben említett bármely bűncselekmény ügyében folytatott büntetőeljárás során:
- a) a kiskorú sértett kihallgatására a tényállásnak az illetékes hatóság részére történő bejelentését követően indokolatlan késedelem nélkül sor kerüljön;
 - b) a kiskorú sértett kihallgatására – szükség esetén – az e célra kialakított vagy alkalmassá tett helyiségben kerüljön sor;

- c) a kiskorú sértett kihallgatását – szükség esetén – erre kiképzett szakemberek végezzék vagy a kihallgatás azok közreműködésével történjen;
 - d) a kiskorú sértett kihallgatását lehetőség szerint és adott esetben minden alkalommal ugyanazok a személyek végezzék;
 - e) lehetőség szerint korlátozzák a kihallgatások számát, és azokat kizárólag akkor folytassák le, ha ez a büntetőeljárás céljából feltétlenül szükséges;
 - f) a kiskorú sértettet elkísérheti képviselője, vagy – indokolt esetben – a választása szerinti nagykorú személy, hacsak az adott személy tekintetében nem hoztak ezzel ellentétes, indokolással ellátott határozatot.
- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. és 3. cikkben említett bármely bűncselekmény ügyében folytatott bűnügyi nyomozás során a kiskorú sértett vagy – adott esetben – a kiskorú tanú valamennyi kihallgatását videofilmre rögzítsék, és a videofilmre rögzített kihallgatásokat – a nemzeti jogszabályoknak megfelelően – bizonyítékként fel lehessen használni a büntetőeljárás során.
- (4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a 2. és 3. cikkben említett bármely bűncselekmény ügyében folytatott büntetőeljárások során a bíróság elrendelhesse, hogy
- a) a tárgyalásra a nyilvánosság kizárásával kerüljön sor;
 - b) a kiskorú sértettet a megfelelő kommunikációs technológiák felhasználása útján hallgathassák meg anélkül, hogy jelen lenne a tárgyalóteremben.
- (5) Ez a cikk a 11. cikk mellett alkalmazandó.

Az emberkereskedelem kísérő nélküli kiskorú áldozatainak nyújtott segítség, támogatás és védelem

- (1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az emberkereskedelem kiskorú áldozatainak segítésére és támogatására irányuló, a 13. cikk (1) bekezdésében említett intézkedések végrehajtása során kellően figyelembe vegyék a kísérő nélküli kiskorú sértett személyes és különleges körülményeit.
- (2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a kiskorú érdekeinek mint elsődleges szempontnak az egyedi értékelése alapján tartós megoldást találhassanak.
- (3) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy adott esetben gyámot jelöljenek ki az emberkereskedelem kísérő nélküli kiskorú áldozata mellé.
- (4) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a nyomozás és a büntetőeljárás során az érintett hatóságok – az adott igazságszolgáltatási rendszerben a sértett szerepével összhangban – képviselőt jelöljenek ki a kiskorú sértett számára, amennyiben nincs kísérője vagy elszakadt családjától.
- (5) Ez a cikk a 13. és a 14. cikk mellett alkalmazandó.

A sértettnek nyújtott kártérítés

A tagállamok biztosítják, hogy az emberkereskedelem áldozatai a szándékos erőszakos bűncselekmények sértettjeire vonatkozó meglévő kártérítési rendszerek szerinti kártérítésben részesülhessenek.

Megelőzés

- (1) A tagállamok meghozzák a szükséges – többek között oktatási és képzési – intézkedéseket az emberkereskedelemhez kapcsolódó kizsákmányolás bármely formáját ösztönző kereslet visszaszorítása érdekében.
- (2) A tagállamok – többek között az internet révén – megteszik a szükséges intézkedéseket – mint például tájékoztató és felvilágosító kampányok, kutatási és oktatási programok, adott esetben az érintett civil társadalmi szervezetekkel és az egyéb érdekelt felekkel együttműködve –, amelyek célja a felvilágosítás, és azon kockázat csökkentése, hogy az emberek, különösen a kiskorúak, az emberkereskedelem áldozatául essenek.
- (3) A tagállamok előmozdítják az emberkereskedelem áldozataival és potenciális áldozataival várhatóan kapcsolatba kerülő hivatalos személyek – többek között a helyszíni szolgálatban lévő rendőrtisztek – rendszeres képzését annak érdekében, hogy azok képesek legyenek felismerni és megfelelő bánásmódban részesíteni az emberkereskedelem áldozatait és potenciális áldozatait.

(3a) (...)

- (4) Az emberkereskedelem megelőzésének és az ellene folytatott küzdelemnek a kereslet visszaszorítása révén történő hatékonyabbá tétele céljából a tagállamok mérlegelik intézkedések meghozatalát annak érdekében, hogy bűncselekménnyé nyilvánítsák a 2. cikkben említett, kizsákmányoláson alapuló szolgáltatások igénybevételét, amennyiben a szolgáltatást igénybe vevőnek tudomása van arról, hogy az illető a 2. cikkben említett valamely bűncselekmény áldozata.

16. cikk

Nemzeti előadók vagy azzal egyenértékű mechanizmusok

A tagállamok meghozzák a szükséges intézkedéseket a nemzeti előadók kijelölése vagy ezzel egyenértékű mechanizmusok kialakítása érdekében. E mechanizmusok feladatai közé tartozik az emberkereskedelem trendjeinek vizsgálata, az ellene hozott intézkedések eredményeinek értékelése – beleértve az e területen tevékenykedő civil szervezetekkel szoros együttműködésben történő statisztikakészítést –, valamint a jelentéstétel. (...)

16a. cikk

Az emberkereskedelemmel kapcsolatos uniós megközelítés koordinálása

Az emberkereskedelem elleni küzdelemmel kapcsolatos koordinált és konszolidált európai uniós megközelítés kidolgozásához való hozzájárulás érdekében a tagállamoknak segíteniük kell az emberkereskedelem elleni koordinátor tevékenységét. A tagállamoknak különösen el kell küldeniük az emberkereskedelem elleni koordinátor részére a vonatkozó információkat – beleértve a 16. cikkben említett információkat – annak érdekében, hogy a koordinátor [kétévente] [rendszeres időközönként] jelentést tegyen az emberkereskedelem elleni küzdelem terén elért eredményekről.

17. cikk

A 2002/629/IB kerethatározat hatályon kívül helyezése

Az emberkereskedelem elleni küzdelemről szóló 2002/629/IB kerethatározat az ezen irányelv elfogadásában részt vevő tagállamok vonatkozásában¹ hatályát veszti, a nemzeti jogba történő átültetésre vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

Az ezen irányelv elfogadásában részt vevő tagállamok vonatkozásában a hatályon kívül helyezett kerethatározatra való hivatkozásokat az ezen irányelvre való hivatkozásként kell értelmezni.

¹ A szöveg a Tanács Jogi Szolgálatának kérésére került beillesztésre.

18. cikk

Végrehajtás

- (1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb AZ ELFOGADÁSTÓL SZÁMÍTOTT **két éven** belül megfeleljenek.
- (2) A tagállamok továbbítják a Bizottságnak azon rendelkezések szövegét, amelyek az ezen irányelvből eredő kötelezettségeket nemzeti jogukba átültetik.
- (3) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

19. cikk

Jelentéstétel

- (1) A Bizottság **a 18. cikkben foglalt határidőtől** számított **két** éven belül jelentést nyújt be – szükség esetén jogalkotási javaslatok kíséretében – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy a tagállamok milyen mértékben tették meg a szükséges intézkedéseket – **többek között a 15. cikk (4) bekezdésében foglalt intézkedéseket** – annak érdekében, hogy ezen irányelvnek megfeleljenek.
- (2) A Bizottság [az elfogadástól számított ... év]-ig jelentést nyújt be – szükség esetén jogalkotási javaslatok kíséretében – az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak, amelyben értékeli, hogy az emberkereskedelem áldozatainak kizsákmányolásával járó szolgáltatások igénybevételét bűncselekménnyé nyilvánító nemzeti jogszabályok mennyiben segítették elő az emberkereskedelem elleni küzdelmet.

20. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

21. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a Szerződéseknek megfelelően a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben,

az Európai Parlament részéről

az elnök

a Tanács részéről

az elnök
